

at disse Ord: „eller paa anden lignende Maade i Køretøjets Nærhed“ gaar det ikke godt an at beholde, det er nemlig meget for vidt-gaaende. Skønt jeg altsaa ikke i Betænkningen staar opført blandt dem, der agter at stemme for dette Ændringsforslag, vil jeg, naar det kommer til Afstemning, stemme for det.

Holstein-Holsteinborg: Jeg vil, lige som det ærede kongevalgte Medlem (Hage), der nys havde Ordet, ogsaa udtale mig om Ændringsforslag Nr. 23, men ganske vist ud fra et helt andet Synspunkt. Det er et Punkt, som for mig er af ganske afgørende Betydning, og jeg kan kun i høj Grad beklage, at det ikke er hele Udvalget, der har stillet dette Ændringsforslag. Jeg er ikke selv Automobilejer, men jeg er Hesteejer, og jeg har som saadan en meget klar Opfattelse af, hvad det er med et Par Heste, som ikke er vant til at møde Automobile, at møde saadanne Køretøjer, og jeg kan ogsaa tænke mig, hvad det vil sige at møde dem paa en snæver Vej. Men det er nu en Gang saaledes, at Benyttelsen af dette Befordringsmiddel er skredet saa langt frem, at det ikke paa nogen Maade gaar an fremdeles at betragte det som et Rigmandskøretøj; det er et alment benyttet Befordringsmiddel, og jo mere Loven kan tage Hensyn dertil des bedre. Der er jo mange Mennesker paa Landet og vil vel vedblive at være det i mange Tider endnu, som maaske kunde have Raad til at holde Automobil selv, men som af forskellige Grunde ikke ønsker at være Automobilejere, men baade disse og saadanne, hvis Midler overhovedet ikke slaar til til at eje Automobil, kan ved mange Lejligheder have stor Gavn af at leje et saadant Befordringsmiddel — flere kan slaa sig sammen derom —, og saa er der i Virkeligheden noget saare komisk og ogsaa noget uretfærdigt i dette, at en Mand, der lejer et Automobil, ikke selv skal kunne køre ned til det Sted, hvor han bor, og køre ud til den Vej, hvor han har Lov til at benytte Automobilet, medens derimod den, der er saa heldigt stillet at være Ejer af et Automobil, har denne Ret. Man plejer jo ellers ikke nu om Dage at være saa ængstelig for at gaa det, man kalder Privilegier, nær ind paa Livet — man kommer endda ved en og anden Lejlighed ret nær ind paa det, som hedder Ejendomsprivilegier —, hvorfor skal man saa være det ved denne Lejlighed, hvor det netop kunde være rimeligt at kaste Betænknelighederne til Side? Hvorfor skulde man ikke

gøre det her? Hvorfor ikke gøre det muligt for dem, som har Gavn af at leje Automobil, men som ikke selv er Ejer deraf, ogsaa at kunne benytte dette Køretøj paa en praktisk Maade? Jeg brugte før det Udtryk, at der ikke alene var noget uretfærdigt, men ogsaa noget komisk i ikke at gøre det. Naar f. Eks. en Mand bor en Fjerdingvej fra en Landevej, og han ved en eller anden Lejlighed har god Nytte af, i Stedet for at benytte Jernbanetog, at bruge Automobil, bliver der noget komisk i, at han eller de, med hvem han maaske har slaaet sig sammen, enten skal gaa eller køre med deres egen Vogn den Fjerdingvej op til Landevejen. Hvis de endelig vil, kan de jo ogsaa sende et Par Heste op til Landevejen og lade dem trække Automobilet ned til Gaarden, sætte sig derind og saa paa samme Maade køre op til Landevejen igen, hvor de kan sætte Motoren i Gang. Dersom man ikke faar denne Bestemmelse, som indeholdes i dette Ændringsforslag, ind i Loven, beholdes dette komiske og urimelige i vor Automobillovgivning, og det synes jeg, man skulde komme bort fra. Det er jo et almindeligt benyttet Køretøj, og jeg synes, at man skulde gøre det til et saa populært Køretøj som muligt. Jeg gentager, at jeg netop som Hesteejer, der tidt og mange Gange kører Heste, saare vel forstaar de Betæneligheder, der kan gøres gældende med Hensyn til Faren ved at møde Automobile paa snævre Veje, men vi maa ud over dem noget før eller noget senere, og jeg tror, at Tidspunktet nu er inde dertil.

Knuth: Maa jeg først overfor det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Olufsen) bemærke, at jeg fastholder, at saaledes som Ændringsforslag Nr. 47 er formet, maa det forstaas paa den Maade, jeg har forstaaet det. En anden Sag er, at det muligvis ikke er ment, saaledes som det er skrevet, og at man ved at tilføje Ordet „enten“ kunde faa den Mening frem, som det ærede Medlem vilde have lagt deri. Saaledes som det foreligger, tror jeg, at jeg har været berettiget til at forstaa det paa den Maade, jeg angav.

Til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) skal jeg sige, at jeg selvfølgelig ikke er af den Mening, at der ikke under nogen Omstændighed, selv ved den hurtigste Kørsel, finder Opsugning af Bindematerialet Sted. Det fremgaar af Vejinspektørernes Erklæring. Der har jo ogsaa været anstillet store og grundige Forsøg i saa Henseende i Frankrig, og der